

Voorzitter : is het bij GS bekend dat na de sluiting van de Belgische kerncentrales in het jaar 2025 sluiten en dat men is begonnen aan de bouw van een enorme gasgestookte centrale die CO₂ uitstoot gaat dus van 0% CO₂ naar 100% CO₂ uitstoot,

Zie bijlage , Is GS bereid om mijn eerder gedane voorstel nl : een kerncentrale op het voormalige Thermphos terrein te bouwen (geen saneringskosten a70milj nodig) met de regering te bespreken gaarne motivatie bij afwijzing voorstel mvg ing R Muste

Om zo'n situatie in ons land te voorkomen, t licht het niet volledig onzinnig om te streven naar een volledig gasloze provincie Zeeland

---

Onderwerpen: [Belgische kernreactoren](#), [Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas \(Creg\)](#), [elektriciteitscentrales](#)

De Belgische federale regering heeft een voorontwerp van wet goedgekeurd over een mechanisme om nieuwe privé-investeringen in aardgasgestookte elektriciteitscentrales te ondersteunen.

Als het parlement dit capaciteitsvergoedingsmechanisme goedkeurt, gaat het om een belangrijke hervorming in de werking van de elektriciteitsmarkt. Met deze hervorming zegt de regering drie doelstellingen te beogen: de bevoorradingszekerheid waarborgen, de energietransitie verzekeren op lange termijn en de kernuitstap mogelijk maken tegen de laagste kost voor de gebruiker.

De huidige regering beschikt niet over een parlementaire meerderheid. Volgens federale energieminister [Marie Christine Marghem \(MR\)](#) zijn de Franstalige oppositiepartijen PS en Ecolo echter bereid het voorstel te steunen.

Een studie van hoogspanningsnetbeheerder Elia toont aan dat ongeveer 3,6 GW aan nieuwe capaciteit nodig zal zijn om de [bevoorradingszekerheid](#) te garanderen vanaf 2025. Om in deze behoefte te voorzien, en investeringen in de energiesector te stimuleren, stelde de regering de invoering van een capaciteitsmechanisme voor.

Het capaciteitsvergoedingsmechanisme bestaat in de organisatie van twee veilingen, één vier jaar voor elk leverjaar en één voorafgaand aan elk leverjaar om zo over de benodigde capaciteit –op basis van het volume berekend door Elia– te beschikken om de bevoorradingszekerheid in België te verzekeren.

De netbeheerder moet hiervoor twee rapporten opstellen: een eerste rapport dat de berekeningen bevat van de noodzakelijke capaciteitsvolumes, een tweede rapport bevat een voorstel van parameters, noodzakelijk voor de veiling. Na afloop van de veiling ondertekenen de geselecteerde capaciteitsleveranciers een contract dat hen de betaling toekent van een premie, die het resultaat is van de veiling. In ruil hiervoor moet de geselecteerde capaciteit beschikbaar zijn. Mochten er geen kandidaten te vinden zijn, dan wil de regering zelf nieuwe centrales bouwen, via een investeringsbedrijf.

De controle op de goede werking van het capaciteitsvergoedingsmechanisme wordt toevertrouwd aan de Creg, de federale regulator van de elektriciteits- en gasmarkten. Voor het wetsontwerp naar het parlement vertrekt wordt het nog voor juridisch advies voorgelegd aan de Raad van State.

De regering probeert op deze manier te bereiken dat er [voldoende productiecapaciteit](#) beschikbaar is tegen de voorgenomen sluiting van de Belgische kerncentrales. Volgens de huidige wetgeving moeten alle kernreactoren in de loop van 2025 definitief buiten dienst gesteld zijn. Maar zolang de al lang afbetaalde kerncentrales goedkopere elektriciteit produceren zijn nieuwe gasgestookte centrales niet rendabel. Groene stroom krijgt, wanneer beschikbaar, voorrang en centrales die alleen op momenten van piekvraag mogen of kunnen draaien zijn niet rendabel. Bovendien hebben opeenvolgende regeringen [geen imago van betrouwbaarheid](#) opgebouwd, doordat ze de tegen 2015 [geplande sluiting](#) van eerst

kernreactor Tihange 1 en daarna van Doel 1 en 2 via een last moment wetswijzing met tien jaar hebben uitgesteld.

Te lang getalmd

Ronnie Belmans, professor aan de KU Leuven en ceo van [Energyville](#) heeft al gereageerd. Volgens hem staat de regering met de rug tegen de muur door jarenlang te talmen met het invoeren van een dergelijke beleidsmaatregels. Daardoor kunnen de eventuele gegadigden strakke financiële voorwaarden afdwingen. Want eerdere voorbeelden tonen dat het volledige bouwtraject van een nieuwe centrale meer dan zes jaar kan bedragen.

Belmans ziet meer heil in het veilen van goed voorbereide basisprojecten. De overheid zou dan locaties kunnen selecteren op of nabij kruispunten van bestaande hoogspannings- en gastransportlijnen en zelf instaan voor de nodige vergunningen. Zo kan ze mooie enveloppes veilen, in het slechtste geval met een negatieve prijs als gunstigste bod.